

РЕШЕНИЕ

№ 3784

гр. София, 10.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 26.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5581** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от А. П. Л., ЕГН [ЕГН], с адрес:гр.К. , обл.Софийска, [улица], срещу ЗППАМ по чл.171, т.2, б. "б" от ЗДвП № 19-4332-009085/27.12.2019г., издадена от полицейски инспектор в отдел "ПП" при СДВР – Р. Б. Н..

Жалбоподателят претендира отмяна на процесната заповед поради нарушение на материалния закон. Излага становище, че заповедта е незаконосъобразна, немотивирана, необоснована и неправилно.

Твърди, че процесната Заповед за налагане ПАМ не му е била връчвана и подписът положен на Разписката не е негов, а на неустановено лице.

Твърди, че не е установено, че е управлявал МПС след употреба на алкохол, поради което твърдяното нарушение не е извършено, а това обуславя липсата на материалноправната предпоставка за налагане на ПАМ.

Иска се отмяна на процесната заповед, поради нейната незаконосъобразност. Претендира разноски.

Ответникът – Директор на СДВР, не се представлява и не излага становище за основателността на подадената жалба.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 22.12.2019 г. жалбоподателят управлявал л.а. марка „Фолксваген Пасат“ с рег.

[рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица]с посока от [улица]към [улица]. Пред №325 при извършена проверка отпстрана на органите на полицията е установено, че водача управлява автомобила с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда, установено с техническо средство „Алкотест – Дрегер 7510“ №0223, Проба №1193, определящо съдържанието на алкохол в кръвта, чрез измерването му в издишания въздух, с отчетен положителен резултат 2.79промила, за което му е съставен АУАН на 22.12.2019г., серия ГА, с бл.№75531. ПХЕ №861/23.12.2019г. с резултат от кръвната проба 2.12 промила. Нарушението било квалифицирано като такова по чл. 5, ал.3 т.1 от ЗДвП. На 27.12.2019г. била издадена ЗППАМ № 19-4332-009085, с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171,т. 2, б. „Б“ ЗДвП, прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, като са отнети СРМПС №010142437 и 2 бр. рег.табели СО8569СС.

Заповедта е връчена на според СДВР на жалбоподателя на 20.02.2020г.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана от активно процесуално легитимирано лице, в срока по чл.149 ал.1 от АПК,при наличие на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл.171, т. 1, 2, 4 и т. 5, б. ”а” се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на служби за контрол по този закон, с оглед на тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл. 165, ал. 1, т. 1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 81213-1496/06.12.2016 г. на Министъра на вътрешните работи /л. 24 от делото/, Заповед № 81213-1524/09.12.2016г. на Министъра на Вътрешните работи на РБългария и Заповед №5133-1618/26.02.2018г. на Директора н СДВР, с които са определени служби и лицата за контрол по ЗДвП. Заповедта за прилагане на принудителна административна мярка е издадена от полицейски орган в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. С оглед на горното съдът намира, че оспорваната заповед е издадена от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия, в изискуемата форма и със съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването му, с оглед на което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл.171, т.2, б. ”Б” ЗДвП /в актуалната му редакция/ за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Предписанието на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.

За да е законосъобразно налагането на ПАМ от процесния вид, е необходимо да е установено наличието на описаното нарушение по чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП. По делото е оспорено надлежното връчване на процесната ПАМ, като се твърди, че подписът на разписката установяваща връчването на ПАМ не е положен от жалбоподателя. Отделно се оспорва и описаното нарушение.

По делото е приложено копие на Постановление за прекратяване на наказателното производство образувано по чл.343Б ал.1 от НК, според което не е доказано, че жалбоподателят Л. е управлявал процесния автомобил на описаното в АУАН време и място, а отделно от това са изложени доводи, че ако е управлявал автомобила, не е възможно да се докаже каква е била алкохолната концентрация на Л. към момента на управление на автомобила.

По делото в с.з. е поискано допускането на съдебно-почеркова експертиза, от заключението на която се установява, че процесната ЗППАМ не е връчена на жалбоподателя и по-конкретно, подписът на разписката установяващ връчването на ПАМ не е положен от жалбоподателя.

Настоящият състав намира, че не са налице материалноправните предпоставки за налагане на ПАМ от процесния вид, предвид липсата на конкретни доказателства за извършено нарушение от жалбоподателят по чл.5 ал.3т.1 от ЗДвП. Не са спазени процесуалните правила за връчване на ПАМ на нарушителя. В конкретния случай, съдът намира, че е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с правото на защита на жалбоподателя, като съществено е нарушено правото му на защита и по-конкретно, правото му да узнае, че му е наложена процесната ПАМ и съответно да прецени следва ли да се защитава срещу нея и по какъв начин. Налагането на ПАМ се явява незаконосъобразно, предвид факта, че същата не е надлежно връчена на жалбоподателя.

При това положение съдът намира, че ЗППАМ №19-4332-009085/27.12.2019г. е издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон, поради което подлежи на отмяна. Жалбата на А. Л. е основателна и следва да бъде уважена.

От жалбоподателя са претендирани разноски, поради което, предвид изхода на делото такива следва да му бъдат присъдени.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 74 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на А. П. Л. ЗППАМ №19-4332-009085/27.12.2019г. по чл.171, т.2, б. “б“ от ЗДвП, издадена от полицейски орган в отдел“ПП“ при СДВР – Р. Б. Н. на длъжност полицейски инспектор в отдел“ПП“ при СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ - „Прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. П. Л., ЕГН [ЕГН], сторените по делото съдебно деловодни разноски в размер на 52,00лв. държавна такса по делото и 600.00лева адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати по сметка на АССГ сумата от 330.00лева, заплатени за възнаграждение на вещото лице за изготвената по делото съдебно почеркова експертиза и защитата на същата.

Решението подлежи на касационно обжалване с касационна жалба пред Върховния

административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: